

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.07.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Филипков, като разгледа дело номер **2349** по описа за **2010** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адвокат Ирен Ц., в качеството ѝ на упълномощен защитник на М. П. П., живущ в гр. С., срещу решение от 11.11.2009 г. по н.а.х.д. № 12692/2009 г. по описа на С районен съд, с което касаторът е признат за виновен за това, че на 10.11.2009 г. около 20:15 ч. в гр. С., в сградата на 05 РУ-СДВР е извършил непристойна проява по чл. 1 от Указ № 904 от 28.12.1963 г. за борба с дребното хулиганство (УБДХ) и му е наложено административно наказание задържане в подразделенията на МВР за срок от десет денонощия, като е зачетено и приспаднато времето, през което същият е бил задържан по административен ред.

В касационната жалба не се оспорва обстоятелството, че касаторът е извършил непристойна проява, но същата е била мотивирана от състояние на афект, в резултат от влошени семейни отношения. Изложени са доводи, че изразеното от нарушителя съжаление за извършеното нарушение неправилно е преценено от първоинстанционния съд, като обстоятелство, което не може да бъде смекчаващо. Иска се отмяна на решението на районния съд, като неправилно е незаконосъобразно и да се постанови друго, с което на М. П. да бъде наложено наказание в по-малък размер.

Ответникът по касация не изпраща процесуален представител.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд С. - град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба: Съгласно чл. 7, изр. 1 от УБДХ, решението на районния съдия не подлежи на обжалване и се изпълнява незабавно. Съгласно практиката на Европейския съд по правата на човека в С (Решение от 23 април 2009 г. по делото 3 К срещу Б) в случаите на наложено административно наказание задържане в поделенията на Министерството на вътрешните работи, предвид строгостта на наложеното наказание, ограничаването на правото на обжалване на административнонаказаното лице представлява нарушение на чл. 2 от Протокол № 7 към Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Протокол № 7 към КЗПЧОС, всяко лице, признато от съда за виновно в извършването на престъпление, има право да обжалва обявяването си за виновно или осъждането си пред висшестоящия съд. Упражняването на това право, включително основанията за това, се урежда от закона. Съгласно чл. 2, ал. 2 от Протокол № 7 към КЗПЧОС, това право подлежи на изключения, когато се отнася за несъществени престъпления, определени от закона, или когато съответното лице е било осъдено в първа инстанция от най-висшия съд в държавата, или е признато за виновно и осъдено в резултат на жалба, подадена срещу неговото освобождаване. Основният въпрос, поставен пред съда в С, е дали нарушенията по УБДХ представляват „несъществени престъпления“. В Решение от 23 април 2009 г. по делото 3 К срещу Б, съдът в С приема, че независимо че в българското законодателство наказанията за тези нарушения са определени като административни, предвид строгостта на наложените наказания и съобразно принципите на КЗПЧОС, на наказаните лица се полага право на обжалване.

Настоящият съдебен състав споделя тези съображения и приема, че касаторът разполага с право да обжалва решението на районния съд. По изложените съображения касационната жалба е процесуално допустима.

По основателността на жалбата: Въз основа на събрания доказателствен материал, районният съд е приел за установено, че на 10.11.2009 г. около 20:15 ч. в гр. С., в сградата на 05 РУ – СДВР касаторът е проявил вербално агресивно поведение спрямо полицейски служители, като е употребил множество закани и обидни думи. Съдът е направил извод, че извършените действия са морално, правно и социално недопустими, още повече, след като са извършени спрямо служители на правозащитните органи. В оспореното решение СРС е приел, че с тези свои действия М. П. е показал незначитане на обществения ред и е нарушил общественото спокойствие, с което е осъществил състава на дребно хулиганство - административно нарушение по чл. 1, ал. 2 от УБДХ. Този извод на районния съд е основан на самопризнанието на извършителя и представени по делото докладни записки от полицаи Б Г и гл. полицаи А Н. Районният съд е посочил, че докладната записка е допустимо доказателство по УБДХ, което следва от чл. 4-6 УБДХ. За разлика от наказателното производство, където изискванията за събиране на доказателства са завишени в сравнение с тези по УБДХ с оглед различната степен на засягане на правата и законните интереси на обвиняемия и нарушителя, то в производството по УБДХ, съгласно чл. 4-6 УБДХ, всички документи, събрани в хода на административнонаказателното производство, включително докладната записка могат да се ползват като доказателства по делото.

Относно вида и размера на административното наказание районният съд е посочил, че за превъзпитанието на нарушителя и с оглед постигане и на личната и генералната превенция на наказанието, на касатора следва да бъде наложено наказание задържане в поделенията на МВР за срок от 10 денонощия. При определянето на наказанието, съдът е взел предвид направеното от нарушителя самопризнание, което е смекчаващо отговорността обстоятелство, както и че проявата на нарушителя се характеризира в рамките на административното нарушение с относително висока интензивност, предвид многобройността и разнообразието на употребените закани и обидни думи и то спрямо полицейски служители. Не е прието като смекчаващо отговорността обстоятелство изразеното от В съжаление за извършените действия.

Районният съд е изложил мотиви, че налагането от съда на наказание задържане в поделенията на МВР не противоречи на чл. 5, т. 3 от КЗПЧОС, тъй като задържането на лицето се решава от съдебен орган и в съответствие с предвидена във вътрешното законодателство такава възможност, поради което е осигурено в максимална степен безпристрастното разглеждане на повдигнатото срещу него административнонаказателно обвинение.

Настоящият съдебен състав възприема установената от районния съд фактическа обстановка и споделя изложените изводи от правна страна. Въз основа на анализ на представените по делото доказателства съдът е достигнал до правилен извод от фактическа страна, че на 10.11.2009 г. около 20:15 ч. в гр. С., в сградата на 05 РУ – СДВР касаторът е проявил вербално агресивно поведение спрямо полицейски служители, като е употребил множество закани и обидни думи. При така установената фактическа обстановка съдът е извел правилни изводи от правна страна, че с поведението си касаторът е нарушил обществения ред и спокойствие, но същевременно поради своята по-ниска степен на обществена опасност извършеното деяние не представлява престъпление по чл. 325 от Наказателния кодекс, а административно нарушение дребно хулиганство по чл. 1, ал. 2 от УБДХ.

Изложените в касационната жалба доводи за незаконосъобразност на решението на районния съд, поради прекомерност на наложеното наказание са основателни. Изразеното от нарушителя съжаление за извършеното нарушение неправилно е преценено от първоинстанционния съд, като обстоятелство, което не може да бъде смекчаващо. Като се вземе предвид изразеното от касатора съжаление за извършените действия, съзнаването на извършеното противоправно деяние, обстоятелството за липса на осъждания или данни за предходни противоправни деяния, то всички тези обстоятелства налагат извода, че с оглед осъществяването на личната превенция по отношение на дееца е подходящо да му бъде наложено административно наказание задържане в поделенията на МВР за срок от пет денонощия, като се зачита и приспада времето, през което е бил задържан по административен ред.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 11.11.2009 г. по н.а.х.д. № 12692/2009 г. по описа на С районен съд, в частта, с която на М. П. П., ЕГН *, от гр. С., ж.к. Хаджи Д, бл. 73Б, вх.А, .7, ап.20 е наложено административно наказание задържане в поделенията на МВР за срок от десет дни и вместо него **ОПРЕДЕЛЯ** административно наказание задържане в

поделенията на МВР за срок от пет дни, като зачита и приспада времето, през което е бил задържан по административен ред.

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.11.2009 г. по н.а.х.д. № 12692/2009 г. по описа на С районен съд в останалата част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.